

27. neděle v mezidobí

Když Pán Ježíš mluvil k lidem, přicházely k němu maminky se svými dětmi. Prosily Pána Ježíše, aby dětem požehnal. Učedníci jim to ale zakazovali a odháněli je.

Když to Pán Ježíš viděl, mrzelo ho to a řekl učedníkům: „Nechte děti, ať ke mně přicházejí, nebraňte jim. Jim totiž patří nebeské království.“

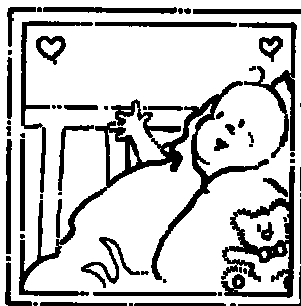
Č. 00000000
B. 00000000

Opravdu, říkám vám: Kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde.“ Pak bral děti do náručí a žehnal jim.

Pán Ježíš nám dnes říká, že máme být jako děti. Viděl jsi už nějaké miminko? Určitě ano. Tak jistě víš, že takové miminko jí, spí, pláče, někdo jej musí přebalovat, krmit. Samo se o sebe nepostará. Když něco potřebuje, pláčem zavolá maminku a věří, že mu

maminka pomůže - nakrmí ho, přebalí, ... Když nám Pán Ježíš říká, že máme být jako malé děti, tak to neznamená, že máme nechat ostatní, aby se o nás starali - najíst se nebo obléci se umíme sami. Ale máme důvěřovat Pánu Bohu jako malé děti. Vždy, když máme nějaký problém, máme se obrátit na Pána Boha, prosit ho o pomoc a věřit, že nám pomůže.

(správná odpověď z minulého čísla - Pěkné je, když navštívíme kamaráda, doprovodíme někoho, doběhneme pro pomoc, doneseme babičce nákup.)

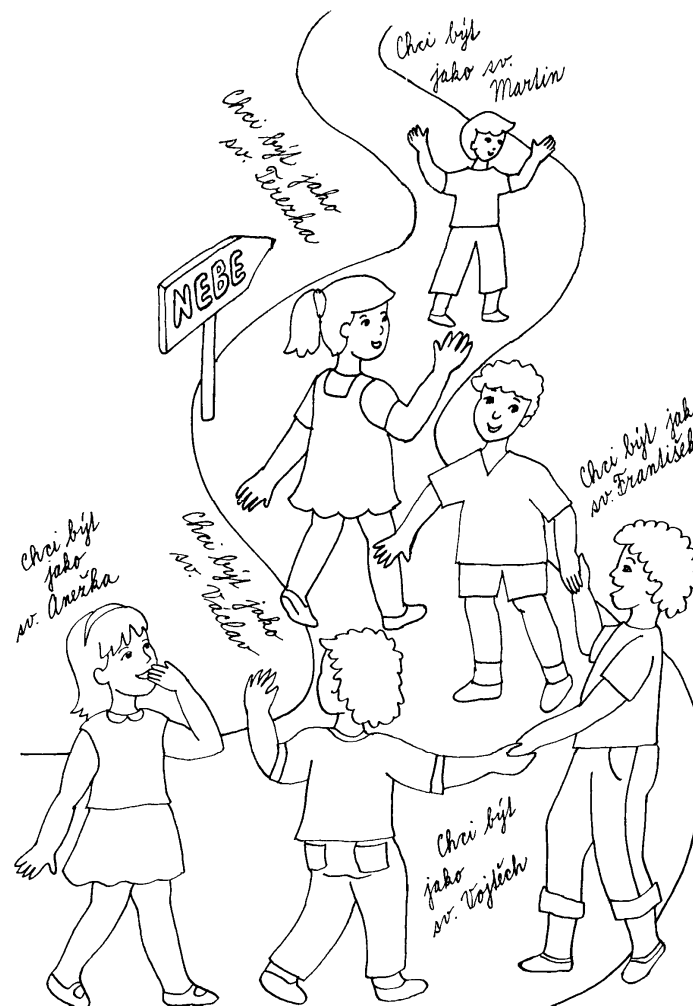

Poutníčkova

příloha pro děti

roč.11, č.41

Důvěra v Pána Boha je velice důležitá věc. Do nebe přijdeme, jenom když se na něj budeme ve všem spoléhat. V nebi jsou naši kamarádi - svatí, kteří Pánu Bohu ve všem důvěřovali a nám teď pomáhají, abychom do nebe přišli také.

Jednomu ze svatých patronů, kterým se děti na obrázku chtějí podobat, je zasvěcen náš farní kostel v Liběšicích. Který to je?

